

ΜΗΧΑΛΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 9 Φεβρουαρίου.

Ὁ **Στεφανίδης** παρακαλεῖ—ἀν ἦνε παράκλησις ἡ βροντή—τὴν Βουλὴν νὰ ἀγοράσῃ μεγάλην εἰκόνα τοῦ Γαμβέτα, ποιηθείσαν ὑπὸ Ἑλλήνος καλλιτέχνου. Οὕτω πράττουσα ἡ Βουλὴ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Στεφανίδου, καὶ τὴν καλλιτεχνίαν προστατεύει, καὶ θέλει τιμῇσιν τὴν σκιάν τοῦ μακαρίτου.

Ἐκεῖνο τὸ μακαρίτου μοι φαίνεται τόσῳ νόστιμον ὅπου ἐτέθη, ὅσῳ θὰ ἦτο νόστιμος ἡ παραφροσύνη μου, ἥτις! θὰ μὲ παρώρμα νὰ ῥαντίσω διὰ μυροφιᾶλης "Ατκισὼν τὰ ῥόδα τοῦ κήπου μου. Ὁ μακαρίτης—Γαμβέττας! ὁ μακαρίτης—Κανάρης! ὁ φιλέλλην ποιητής—Οὐγγώ!

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἀποθέτει ὁ κλητὴρ παρὰ τὸ σύνθεσις ποτήριον τοῦ ὕδατος, κομφὸν ποτηράκι πλήρες σομάδας ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς σομάδας συγκίνησις ἡλεκτρικὴ διατρέχει τὰ ἀκροατήρια· οἱ κύριοι πρακτικογράφοι ἐν τῷ θεωρεῖῳ μας κύπτοντες ἐπὶ τῶν σημειώσεων τῶν ἀσφαλίζουνσι τὸ φαινόμενον κατὰ τῶν ἀπειλῶν τῆς λήθης· οἱ κύριοι ὑπουργοὶ μειδιῶσι· διότι ἡ σομάδα εἶνε κλασικὴ εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου καὶ τὰ εὐφυολογήματα τῆς δημοσιογραφίας, ἀφ' οὗτο ἀρρήκτως συνέδεσε τὴν γλυκύτητά της πρὸς τὴν ρητορικὴν τοῦ κ. Δεληγιάννη.

Ἄλλ' ἤδη δὲν εἶνε ὁ κ. Δεληγιάννης, ὅστις ἐνθυμεῖται τὴν ἐγκαταλελειμμένην του, ἀλλ' ὁ κ. **Σπύλιος Ἀντωνόπουλος** ἀναβάς ἵνα καὶ οὗτος ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλὰ μεθ' ὅλην τὴν ἀφειδῆ χρῆσιν αὐτῆς τὸ γλυκὺ ποτὸν δὲν ἴσχυει οὐδὲ τοῦ λόγου του τὴν δριμύτητα νὰ ἀπαλύνῃ, οὐδὲ εἰς τὰ ὧτά μας διαυγεστέραν νὰ φέρῃ τὴν φωνήν του. Καί, ἐάν, ἀναγνώσται μοι, εἰσθε τόσῳ περιέργοι, ὥστε νὰ ἀπαιτήστε παρ' ἐμοῦ τεράχια ἐκ τοῦ λόγου του, κ' ἐγὼ τόσον αὐστηρὸς, ὥστε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶ ἐκ τῶν σημειώσεων μου, θὰ σᾶς ἀπῆντων :

— Εὐχαρίστως! Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου :

α' Ἐν τὴν πολιτικὴν ταύτην δὲν πατάξωμεν... δι' ἀφειδοῦς δαπάνης... Συνετέλουν εἰς τὴν κοινὴν σπατάλην

χωρὶς νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ταμεῖον κενοῦται... Ἀτιμία τῆς πατρίδος... Ὁ πολιτικὸς μανδύας δὲν καθιστᾷ τὸν βουλευτὴν... Τὰ ὑπ' ὄψιν σας νομοσχέδια τί ἄλλο εἶνε ἢ σπατάλη;... »

Καὶ οὕτω ἠδυνάμην νὰ προχωρήσω, ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θεραπεύων τὴν περιεργίαν σας· τοιαῦτα φρασίδια διακεκομμένα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων, εὐαρεστοῦνται ἀπὸ τῆς αἰθούσης νὰ ἀνέρχωνται μέχρι τοῦ ὕψους μας. Τὰ λοιπὰ συμπληροῦνται διὰ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος.

Καὶ τὰ λοιπὰ εἶνε, ὅτι ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ἐπαναλαμβάνει καὶ οὗτος τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀγορευσάντων ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀποκρούει σπάταλον ἀποκαλεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις καὶ τὸν πληθυσμὸν ἐφυγάδευσεν ἕνεκα τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ τόπου, μνημονεύει τὸν Ἐπαμεινώνδα Δεληγιώργην ὡς ὑπόδειγμα πολιτικοῦ ἀνυψοῦτος τὰ ζητήματα, καὶ μὴ οἰκονομοῦντος δι' ὑποχωρήσεων τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ· ποιεῖται τὴν ἀπαραίτητον πλέον σύγκρισιν μεταξὺ Τρικούπη τοῦ 1880 πλήρους σθένους, καὶ Τρικούπη τοῦ 1882 ἀπαρνηθέντος ἐαυτὸν καταγγέλλει τὰ νομοσχέδια, ὡς ὑψηγορευμένα ὑπὸ πνεύματος ταμειευτικοῦ, σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐξάντλησιν τῆς πατρίδος· συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς βιομηχανίας.

Καὶ μία **μοσχομαγικὴ** μεταφορὰ τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου φαιδρύνασα τοὺς πάντας μέχρι καὶ τοῦ ἀγρίου συνήθως ῥήτορος :

— Δὲν ἀφίστατε καμμιὰ τρύπα ποῦ νὰ μὴ τὴ βουλώσετε.

*

Τελευταῖος κατὰ τὴν συνήθειάν του, καὶ ἀφοῦ νομίζετε ὅτι ἐκενώθη πλέον ἡ φαρέτρα τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἀρχίζουν νὰ προσλαμβάνωσιν οἱ λόγοι τῶν ἀντιπολιτευομένων μνηρκαστικὰς ιδιότητας, μετὰ πολλὰς προσδοκίας λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Λεωνίδας Δεληγεώργης**.

Τέσσαρα κυρίως εἶνε τὰ διακριτικὰ σημεῖα, ἐν οἷς περιεστράφη ὁ θυμὸς καὶ συζητητικώτατος λόγος του : ὁ προϋπολογισμὸς ἐν γένει, ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἡ μονετὴς θητεία, καὶ τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια. Καὶ ἀπὸ τῶν τεσσάρων τούτων σημείων ἀφορμώμενος κητορβοῖ νὰ χαράξῃ ὁδοὺς καὶ νὰ ἀνεύρῃ ἀτραποὺς ὅχι πεπατημένους· διότι ἑλλείπουσιν ἐκ τοῦ λόγου του οἱ κοινὸι τόποι, εἰς οὓς κατ' ἀνάγκην πλέον ἐστρέφετο ἡ ἀπὸ τοσούτου καιροῦ παρατείνουσα τὴ συζήτησιν ἀντιπολίτευσις, καὶ ἦτο κίνδυνος νὰ ἐκ-

Κατόπιν διεξερχόμενος παρατηρήσεις τινάς ἐπὶ ἄλλων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων καὶ σχολείων, καταλήγει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, ἅτινα, λέγει, παρεκινεῖσθαι ἀπὸσέκτως καὶ διὰ φορολογίας ἡδίκου καὶ ἀνίστου. Καὶ κατέρχεται:

τὰ ὅτ' αὐτὰς ὡς κτυπήματα καραμπουζιῶν.
Ἄδυνατόν ν' αὖ διακρίσω καὶ ν' παρακολουθήσω ἀσφαλῶς
τὸν λόγον τοῦ στερεῖται οὗτος, ἀναλογίας καὶ κανονικότητος·
δὲν ἀποτελεῖται ὑπὸ διακεκριμένων μερῶν, περὶ
τῶν ὁποίων δύνασαι ν' εἶπῃς· τοῦτο εἶνε προοίμιον, ἐκεῖνο
εἶνε συμπέρασμα, τοῦτο εἶνε ἡ βάσις, ἡ οὐσία. Ἐν ἀπάσαις
ταῖς περιόδοις τοῦ λόγου τοῦ δύνασθε νὰ γευθῆτε ἀπὸ
πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶδη· καὶ ζαλιζέσθε, καὶ δὲν σὰς ὠφελεῖ
ἡ μολυβδὶς καὶ ὁ χάρτης σας. Ἐκεῖ ὅπου ἀναμένετε ν' ἀ-
κούσῃτε μεγαλοπρεπῆ καὶ εὐχὴν ἀποστροφὴν, σὰς παγώ-
νει μακρὰ παράταξις ἀριθμητικῶν λεπτομερειῶν, καὶ αἰφνης
ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς ἀριθμητικῆς ἰδοὺ ἀναθρώσκουσα ἡ
δριμυτέρα ἐπίθεσις. Ἀντεπεξέρχεται ἤδη πρὸς τὸν κ. Σω-
τηρόπουλον π. χ., καὶ ἰδοὺ ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἐφόδου ἐγ-
καταλείπει ἐκεῖνον διὰ νὰ καταφέρει μερικὰ κτυπήματα
πλάγια· μὴ ἀνησυχεῖ· δὲν λησμονεῖ· θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὸν
κ. Σωτηρόπουλον διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐντελῶς.
Μετὰ θερμὴν καὶ πλήρη ἐκφράσεως περίοδον, περιμένετε νὰ
κατέλθῃ πλέον ἀπὸ τοῦ Βήματος· ἀλλ' ἀπατάσθε· ἀκολου-
θεῖ ἡ ἐξέτασις τῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ
αἰφνης ἐν μέσῳ τοῦ περὶ ἐπαρχικῶν ἱατρῶν κεφαλαίου καὶ
τοῦ περὶ καπνοῦ νομοσχεδίου σὰς παρατίθεται τὸ μεθορία-

κὸν ζήτημα. Καὶ ἐπὶ τέλους ζαλίζεσθε, κύριοι ἀκροαταί, καὶ τὸν παρακολουθεῖτε, κύριοι δημοσιογράφοι, ὄχι πλέον διὰ τὴν ἀρπάσσετε τὰς φράσεις του, ἀλλὰ συναρπαζόμενοι ὑπ' αὐτῶν. Τοιαῦτα εἶνε αἱ ἰδικαὶ μου ἐντυπώσεις τοῦλάχιστον.

Οὐδὲν παραλείπει ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκφυλχθέντων θεμάτων καὶ ἐξευρεθέντων ἐπιχειρημάτων, εἰς δὲ νὰ μὴ ἀποδώσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον. Καὶ εἰς τινὰς λόγους λησμονηθέντας σχεδὸν, ὡς τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ἐν ἀρχῇ τῆς συνόδου, καὶ εἰς ἐκείνους ἀπαντᾷ. Οἱ εἰσηγῆται τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ προαγορεύσαντες ἔχουσιν ἐπίσης τὸ μέρος των. Πρὸς δὲ τοὺς τελευταίον ἀποχωρήσαντας ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως φέρεται σχεδὸν ἀποτόμως, καὶ διακηρύττει, ὅτι ἡ συναλλαγή, ἢ μὴ ἐκτελεσθεῖσα συναλλαγή εἶνε ἡ αἰτία τῆς ἀποσιρτησέως των. Ὑπὸ τὸν πόνον τοῦ κτυπήματος ταρασσονται, καὶ ζητοῦσι διαδοχικῶς τὸν λόγον Ἀντωνόπουλος καὶ Χατζόπουλος καὶ Κωνσταντόπουλος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ συναλλαγῆς: αἱ συναλλαγῆς, λέγει, εἶνε τὸ παράσιτον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος· καὶ πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ τὸ ἐκριζώσωμεν. Μέμφεσθε τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ συναλλαγῇ· ἀλλ' ὁμιλεῖτε περὶ συναλλαγῆς διὰ γενικοτήτων πάντοτε· περὶ λεπτομερειῶν οὐδεὶς λόγος. Ἡ κυβέρνησις ἀποκρούει αὐτὴν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος καὶ ἐπιδιώκει τὴν νομοθετικὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανόνων, ἥτις τείνει πρὸς ἐξάλειψιν αὐτῆς. Ἐλθετε νὰ συζητήσωμεν, ἀναβάλλοντες καὶ τὸν προϋπολογισμόν, τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον».

Τὰς οἰκονομίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως κηρύσσει εἰκονικὰς καὶ φασματώδεις, ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον καταρτισάσας ἰσοζύγιον, παραγνωρίζουσας τὸν προορισμὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἢ μὴ δυναμένας νὰ πραγματοποιηθῶσιν, ἢ, ἐπ' ἐπεναντίᾳ περιστᾶται, τεινούσας εἰς τὴν παντελεῖα καταστροφὴν τῆς πατρίδος.

«Τὸ συζητούμενον ζήτημα δὲν εἶνε οἰκονομολογικόν, εἶνε ψυχολογικόν· πρέπει νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ἔχομεν ψυχὴν... δυνάμεθα νὰ ζήσωμεν καὶ χρεωκοποῦντες· ἀλλ' ἂν θέλωμεν νὰ ζήσωμεν ὡς κράτος, πρέπει νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ἐννοοῦμεν τὸ μέγεθος τοιαύτης πολιτικῆς, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ζήσωμεν διὰ λαθροχειριῶν. Ἡ βουλὴ πρέπει νὰ προβῇ θαρραλέα εἰς τὴν ὁδόν, ἣν ἐχάραξεν ἡ κυβέρνησις· ἂν ὄχι, ἄς παραδεχθῇ τὰς οἰκονομίας τοῦ Συμβουλίου τῶν ὁμοτιμῶν».

Ἀπὸ τῶν βουλευτῶν ἐκείνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν μὴ ἀποδεχομένων τὰ σχέδια τῶν ἄλλων ἀντιπολιτευομένων ἀρύεται τὴν συνηγορίαν τῆς ἡ κυβέρνησις. Καὶ μάλιστα τὰ μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ χωρὶς ὀρισμένου πολιτικοῦ προγράμματος προτείναντα οἰκονομίας, ἐνθ' αἱ ἰδέαι αὐτῶν τείνουσι εἰς αὐξήσεις δαπανῶν· ὑπονοεῖ οὕτω τὰ τοῦ κ. Κόρπα, περὶ αὐξήσεως τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὰ τοῦ κ. Δεληγιώργη περὶ τριετοῦς θητείας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μοροετοῦς θητείας ἐπιμένει, φρονῶν ὅτι ἡ περαιτέρω στρατιωτικὴ ἀσκήσις ὑπερβαίνει τὰς θυσίας τοῦ πολίτου καὶ τὴν δύναμιν τῶν δαπανῶν καὶ ὅτι εἰς πολεμικὴν Ἑλλάδα ὁ παρὼν προϋπολογισμὸς εἶνε ἀνεπαρκής. Ζωηρῶς ἀποκρούει τὴν ἰδέαν τῆς δημοτικότητος ἣν ἐπέροψεν ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης του, προσλέγων ὅτι εἶνε ἄξια εἰδικοῦ δικαστηρίου ἢ Κυβέρνησις ἢ προσπαθοῦσα νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν λαόν.

Μέμφεται πρὸς τοῦτοίς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι δὲν ὕψωσε τὸ στάδιον τῆς συζητήσεως, συγῆσας ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ

μεθοριακοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος, ὑπὸ δειλίας, ἔνεκα τῶν κοινωφελῶν ἐν ἀμφοτέροις ἀποτελεσμάτων.

Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁμιλεῖ ὡς ἄνθρωπος πεποιθὸς ὅτι ἐπὶ μακροχρόνιον θὰ κυβερνᾷ τὴν χώραν· ἡμεῖς, εἶπεν, ὡς ἀντιπολίτευσις τοῦ 1880, ἐγνωρίζομεν ὅτι θὰ ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα καὶ θὰ ἐκτελέσωμεν τὸ προγραμμά μας· ἐνῶστες φέρετε τὰς οἰκονομίας, γνωρίζοντες ὅτι δὲν θὰ ἔλθετε εἰς τὰ πράγματα. Καὶ μετὰ ταῦτα ὁμιλεῖ πρὸς τὴν βουλὴν περὶ σχεδίων καὶ νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα θὰ προσαγάγῃ, λέγει, τὸ προσεχὲς ἔτος!

Κόπτων ἐξ ἀνάγκης τὴν ἐπιθεώρησίν μου, ὁμολογῶ ὅτι ἀτελεστάτην ἰδέαν ἔδωκα περὶ τοῦ λόγου, πολλὰ καὶ κύρια μέρη αὐτοῦ παραλείψας, ἔνεκα ἐλλείψεως χρόνου.

*

Τὸ Τέλος ἐπισφραγίζουσι παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῶν ἀκροατηρίων. Καὶ εἶνε πλήρεις αἱ δύο πτέρυγες, πρὸ πάντων ἡ δεξιὰ, πλήρη τὰ ἀκροατήρια, πλήρες τὸ θεωρεῖον τῶν Κυριῶν, πλήρης καὶ ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη.

Καὶ ἡ συζήτησις παραταθῆσεται ἐπὶ πολὺ· πολλοὶ ἐζήτησαν τὸν λόγον, ὁ κ. Δεληγιάννης βεβαίως θὰ παρακολουθήσῃ, καὶ οἱ ὁμοῖοι καὶ οἱ νεοφώτιστοι θὰ ἐπαναλάβωσι τοὺς ἀγῶνας. Ὁ κ. Τσιβανόπουλος γενναίως ἀποπειρᾶται νὰ τηρήσῃ σημειώσεις ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπελπισθεὶς περὶ τοῦ τέρματος αὐτοῦ, ἀποκοιμᾶται μακαρίως ἐπὶ τῶν σημειώσεών του.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξεφράζομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ τὴν ἐκπληξὴν ἡμῶν πῶς ὁ κ. Γεννάδιος καὶ ὁ κ. Κόντος δὲν ἀπήντησαν εἰς τοὺς σαφεῖς περὶ αὐτῶν ὑπαινιγμούς τοῦ κ. Βερναρδάκη ὡς ὑπαιτίων τῶν ἐν ταῖς Πανεπιστημίοις γενομένων κατὰ τὸ πρῶτον μάθημα τοῦ νέου καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας.

Ἀλλ' ὁ κ. Γεννάδιος ἐκλαμβάνει ὕβριν πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸ φαντασθῆναι ἀκόμη ὅτι ἦν ποτε δυνατόν εἰς τὴν ἀνατροπὴν του, εἰς τὸν χαρακτήρα του, εἰς τὴν υπερφάνειάν του, νὰ συγκαταβῇ μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ ἔλθῃ εἰς συναλλαγὴν, ἐγγύθεν ἢ πόρρωθεν, μετὰ ταραξιῶν ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὅποιον αὐτὸς ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀπεχθάνεται συγχρόνως, διὰ τὴν παρακμὴν, τὴν παραλυσίαν καὶ τὴν κατὰπτωσιν αἵτινες τὸ ἐκύκλωσαν.

Ὁ κ. Γεννάδιος εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν δυνατῶν χαρακτήρων οἵτινες ἢ κατέρχονται πάνοπλοι εἰς τὸν ἀγῶνα ἢ ἀποσύρονται ὀργίλοι, ἀλλὰ καὶ σιωπηροί, ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς, εἰς τὰς σκηνὰς των. Ὁ κ. Γεννάδιος ὄχι μόνον μισεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐγκαρδίως περιφρονεῖ τὸν κ. Βερναρδάκην· διότι διὰ τὸν ἀνένδοτον καὶ ἀνυπότακτον αὐτοῦ χαρακτήρα, διὰ τὸ ἀλύγιστον καὶ μονοκόμματον τοῦ ἡθικοῦ καὶ φυσικοῦ αὐτοῦ παραστήματος, ὁ διδάσκαλος τῶν βασιλοπαίδων Βερναρδάκης, ὁ καλλιεργητὴς τῶν ἐλαίων του ἐν Δεσφῷ, ὁ διολισθαίνων ὡς ἐλαίον, ἀλλὰ Ἀγγελο Βλάχο, ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν τοῦ ἐπιστητοῦ, καὶ ἀποκαλυπτόμενος ἐν πολλοῖς μὴ ἐπιστήμων, ὁ ψυχρὸς ἐπικριτὴς τῶν ἐθνικῶν ποιήσεων τοῦ Βαλαωρίτου καὶ ψυχρότερος σατυρογράφος ἐν τῇ ἡμέρᾳ πολλῶν περιόδων ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, αὐτὸς λοιπὸν ὁ Βερ-